

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO

Bryssel, 12.03.1997
KOM(97) 30 lopull.

97/ 0111(CNS)

Ehdotus

NEUVOSTON DIREKTIIVIKSI

ENERGIATUOTTEIDEN VEROTUSTA KOSKEVAN YHTEISÖN

KEHYKSEN UUDISTAMISESTA

(komission esittämä)

Ehdotus

NEUVOSTON DIREKTIIVIKSI **ENERGIATUOTTEIDEN VEROTUSTA KOSKEVAN YHTEISÖN KEHYKSEN UUDISTAMISESTA**

PERUSTELUT

I Poliittinen yhteys: sisämarkkinat mahdollistaen tuottoneutraalin ja työllisyyttä ja ympäristöä tukevan verotuksen rakenneuudistuksen.

Tämä direktiiviehdotus sisältää kivennäisöljyjen verotusta koskevan yhteisön järjestelmän uudistamisen ja sen soveltamisalan laajentamisen kaikkiin energiatuotteisiin, minkä tarkoituksena on sisämarkkinoiden toiminnan parantaminen.

Esittäessään tämän ehdotuksen komissio katsoo, että sillä on kahtalainen vastuu:

- tarjota jäsenvaltioille johdonmukainen kehys, joka rohkaisee niitä toteuttamaan aiheelliset toimenpiteet,
- ohjata työllisyyttä suosivalla tavalla niitä poliittisia valintoja, jotka kuuluvan yhteisön toimivaltaan.

Itse asiassa komissio noudattaa tällä tavoin sille direktiivin 92/82/ETY 10 artiklassa asetettua velvollisuutta tarkistaa kivennäisöljyjen vähimmäisvalmisteveroa. Se noudattaa myös neuvoston kehotusta tehdä uusia ehdotuksia energiatuotteiden verotuksen alalla, mitä neuvosto esitti CO₂/energiaveroa koskevien neuvottelujen ajaututtua umpikujaan. Se ottaa lopuksi huomioon Euroopan parlamentin lausunnon valmisteverojen vähimmäismääriä koskevasta komission kertomuksesta¹. Kyseisessä lausunnossa komissiota kehoitetaan määrittelemään johdonmukainen verotusperusta, joka koskee samanaikaisesti sekä kivennäisöljyjä että kilpailevia tuotteita.

Tämä direktiiviehdotus on myös komission lokakuussa 1996 esittämän ja Eurooppa-neuvoston Dublinissa 1996 vahvistaman verotusstrategian² ensimmäinen lainsäädäntömuodossa esitetty osa. Se on myös nähtävä osana poliittista prosessia, joka aloitettiin komission "luottamussopimuksella työllisyyden parantamiseksi"³. Kyseessä on veropolitiikan kohdentaminen uudelleen työttömyyden torjuntaan sisämarkkinoiden periaatteita

¹ KOM(95) 285 lopull., 13.9.1995

² SEC(96) 487 lopull.

³ SEC(96) 1 lopull.

kunnioittaen. Direktiiviehdotuksessa kehoitetaan myös jäsenvaltioita antamaan etusija verotuksen tuottoneutraalisuuden tavoitteelle vähentämällä työhön kohdistuvia pakollisia maksuja sekä ottamalla samanaikaisesti käyttöön energiatuotteiden uusi yhteinen verotusjärjestelmä.

Tämä direktiiviehdotus on siis asetettava yleiseen poliittiseen yhteyteen. Sillä ei oteta käyttöön uutta veroa, vaan tarkoitus on vahvistaa energiatuotteiden verotusta koskeva yhteisön kehys, joka mahdollistaa kansallisten verotusjärjestelmien uudelleenjärjestelyn sekä työllisyys-, ympäristö-, liikenne- ja energiapolitiikkojen tavoitteiden toteuttamisen yhteisön olennaista saavutusta eli sisämarkkinasäännöstöä kunnioittaen.

II Aikataulu: yhteisön tason toiminnan välttämättömyys

Osa jäsenvaltioista on tällä hetkellä kiinnostunut tavoista järjestää uudelleen ja uudistaa verotusjärjestelmänsä komission ehdotusten mukaisesti, erityisesti työttömyysongelman ratkaisemiseksi. Siitä lähtien, kun kävi selväksi, että jäsenvaltioilla on sisämarkkinoiden vuoksi yhä rajoitetumpi toimintavapaus, komission mielestä on ollut tärkeää asettaa tämä uudistus osaksi yhteensovittua lähestymistapaa. Tämän vuoksi tämän ehdotuksen ajoitus vaikuttaa yhä paremmin oikeaan osuneelta, ja ehdotus on lisäksi ensimmäinen tosiasiallinen toimenpide yhteisön tasolla, jolla on tarkoitus antaa jäsenvaltiolle asianmukaisia verotuksellisia välineitä ympäristö- ja työllisyyspolitiikan ohjaamiseksi.

III Sisämarkkinat ja joustavuus: keskeiset tekijät jokaisessa yhteisön energiaverotusta koskevassa strategiassa

Tämän direktiiviehdotuksen lähtökohta on se, että

- sisämarkkinoiden on oltava yhteinen perusta jokaiselle politiikalle, jotka edellyttää energiatuotteiden verotusta (verotuksen rakenneuudistus-, energia-, kuljetus- ja ympäristöpolitiikka ...);
- tämän yhteisen peruskehysten lisäksi yhteisön verotusjärjestelmän on oltava jäsenvaltioita palveleva tehokas väline.

Tällä hetkellä kumpikaan näistä edellytyksistä ei täyty.

Sisämarkkinoiden "yhteinen perusta" on vain osittainen. Itse asiassa ainoastaan kivennäisöljyt ja niille määrätyt valmisteverot on tällä hetkellä säännelty yhteisön verotusjärjestelmällä. Muut energiatuotteet ja muut verot kuin valmisteverot kuuluvat kunkin jäsenvaltion harkinnanvaraiseen toimivaltaan. Tämä tilanne aiheuttaa lukuisia ongelmia.

Toisaalta edistetään kansallisten verojen lisääntymistä, mikä niiden erilaisen soveltamisalan, laskutavan ja verokannan vuoksi asettaa kyseenalaiseksi sisämarkkinoiden yhtenäisyyden ja energiamarkkinoiden vapauttamisen erityisesti maakaasun ja sähkön alalla.

Toisaalta on todettava, että energiatuotteiden verotuksen kansallisten verokantojen yhdenmukaistamisen puuttuminen (joka koskee kivennäisöljyjä, joita kaikissa jäsenvaltioissa tosin verotetaan yhteisön säännösten nojalla, mutta hyvin erisuuruisesti, tai muita tuotteita, joita joko verotetaan tai ei jäsenvaltion valinnan mukaan) johtaa liiallisesta verokilpailusta johtuviin vääristymiin. Jäsenvaltio, joka haluaa ottaa käyttöön muuta tuotetta kuin kivennäisöljyä, esimerkiksi kaasua, koskevan veron tai korottaa tällaista veroa, voi olla estynyt tekemästä sitä, jos kyseistä tuotetta ei veroteta naapurimaassa tai vero naapurimaassa on pienempi, koska pelkää tämän johtavan kulutuksen siirtymiseen naapurimaahan. Tai kuten komission neuvostolle Veronassa epävirallisesti esittämässä asiakirjassa "Verotus Euroopan unionissa" korostetaan, kilpailu verotuksen avulla on luonteeltaan sellaista, että se aiheuttaa huolestumista niiden mahdollisesti kielteisten vaikutusten vuoksi, joita sillä on erityisesti jäsenvaltioiden verotuloihin ja taloudellisten voimavarojen tehokkaaseen jakautumiseen Euroopan unionissa sekä kilpailukykyyn ja työllisyyteen. Toisin sanoen yhteisön kaikkien energiatuotteiden verotusta koskevan kehikon puuttuminen estää jäsenvaltioita toteuttamasta välttämättömiä verotusta koskevia uudistuksia.

Lopuksi on kiistatonta, että yhdenmukaistamisen puuttuminen jäsenvaltioiden välillä samojen polttoaineiden kohdalla aiheuttaa suoraan vääristymiä markkinoilla sekä vaikuttaa kuluttajien ja yritysten valintoihin. Tämä on totta erityisesti lähellä valtioiden rajoja sijaitsevilla alueilla, joilla todistettavasti moottori- ja lämmityspolttoaineiden kulutusta on siirtynyt maasta toiseen.

Kaikki nämä tekijät huomioon ottaen vaikuttaa selvältä, että sisämarkkinasääntöjen vahvistaminen on yhä enenevässä määrin välttämätöntä. Tämän vuoksi komissio on päättänyt esittää neuvostolle uuden direktiiviehdotuksen.

Nykyinen järjestelmä ei myöskään anna jäsenvaltioille tarpeeksi toimintavapautta. Tässä yhteydessä olisi muistettava, että Eurooppa-neuvosto pyysi Essenin kokouksessaan komissiota tekemään uusia ehdotuksia, jotka antaisivat sitä haluaville jäsenvaltioille mahdollisuuden soveltaa CO₂/energiaveroa.

Kansallisten tavoitteiden moninaisuus on tällä hetkellä kiistämätön tosiseikka, ja ne olisi sisällytettävä yhteisön järjestelmään. Tämä voidaan kuitenkin toteuttaa vain, jos se tehdään sisämarkkinasäännöillä tai muutoin tuloksena on edellä mainittu pirstoutuminen. Tiettyjen yhteisten sääntöjen määritelmään liitetty joustavuus direktiiviehdotuksessa ehdotetussa muodossa on itse asiassa tehokas väline, joka antaa jäsenvaltioille lisää toimintavapautta.

Ehdotus tarjoaa näin ollen jäsenvaltioille mahdollisuuden energiatuotteiden verotuksen laajempaan käyttöön ympäristötarkoituksissa. On kuitenkin todettu, että tällä alalla nykyiset säännöt ovat toisinaan liian tiukat. Esimerkiksi tuotetta koskevan verotuksen erilaistamiseen ympäristönormien perusteella on saatava neuvoston lupa direktiivin 92/81/ETY 8 artiklan 4 kohdan mukaisesti.

Tämä tarjoaa jäsenvaltioille myös toimintavapauden toteuttaa kansallisten verotusjärjestelmien rakenneuudistus työllisyyden tukemiseksi. Tämä näkökohta on komission mukaan olennainen, sillä komissio pitää tätä direktiiviehdotusta konkreettisenä ilmentymänä sen jäsenvaltioille antamasta rohkaisusta aina vuoden 1993 kasvua, kilpailukykyä ja työllisyyttä koskevasta valkoisesti kirjasta lähtien. Luottamussovimuksessa työllisyyden parantamiseksi muistutetaan uudelleen, että on välttämätöntä tehdä loppu kehityksestä, joka tällä hetkellä kasvattaa työhön kohdistuvaa verotaakkaa.

Komissio haluaa tällä direktiiviehdotuksella antaa jäsenvaltioille tavoitesuuntautuneen poliittisen toimintakehyksen. Vaikka toissijaisuuden periaatteen mukaan poliittista valintaa koskeva toimivalta kuuluu kokonaisuudessaan jäsenvaltioille, komissio arvioi, että niille tällä ehdotuksella tarjottu mahdollisuus uudistaa verotusta rakenteellisesti työllisyyttä suosivaan suuntaan on merkitykseltään olennaista. **Se kehottaa näin ollen jäsenvaltioita poliittisia valintoja tehdessään suosimaan verotuksen neutraalisuuden tavoitetta.**

IV Komission ehdottamat uudet toimenpiteet

Komissio on ehdottanut seuraavia uusia toimenpiteitä.

Yhteisön verotusjärjestelmän soveltamisalan laajentamista koskemaan kaikkia energiatuotteita.

Komissio ehdottaa, että verotuksen soveltamisalaa laajennetaan kivennäisöljyjen lisäksi, joita koskevat direktiivit 92/81/ETY ja 92/82/ETY, koskemaan kaikkia seuraavia energianlähteitä:

- kivihiili, koksi, ruskohiili, bitumi ja niistä saadut tuotteet,
- maakaasu,
- sähkö.

On selvää, että kaikki nämä tuotteet, sikäli kun niitä käytetään polttoaineina, ovat välittömästi tai välillisesti keskenään korvattavissa, ja niihin on tämän vuoksi kaikkiin sovellettava samaa verotusjärjestelmää.

Sähkön verottaminen:

On kaksi tapaa sisällyttää sähkö verosäännösten soveltamisalaan: verottamalla sähköntuotannossa käytettyjä polttoaineita (panosten verottaminen) tai verottamalla itse sähköä (tuotoksen verottaminen).

Komissio on ehdottanut yhdenmukaistamista, joka perustuu tuotoksen verottamiseen seuraavista syistä:

- se on ainoa menetelmä, jota voidaan soveltaa yhdenmukaisesti välillisen verotuksen yleisen periaatteen kanssa eli soveltaa sen maan verotusta, jossa kulutus tapahtuu,
- sähköä voidaan pitää kaupan joko tietyssä maassa tai maiden välisessä kaupassa ilman, että sitä tarvitsee verottaa, mikä estää kaksinkertaisen verotuksen siinä maassa, jossa kulutus tapahtuu,
- jäsenvaltiot voivat erotella loppukäyttäjien käyttämän sähköän ja teollisuuden käyttämän sähköän ja soveltaa tämän perusteella eri veroa (tämä on käytännössä tilanne lähes kaikissa niissä jäsenvaltioissa, jotka tällä hetkellä verottavat sähköä),
- se on ainoa keino vähentää runsaasti energiaa kuluttavan teollisuuden verotaakkaa.

Toisaalta tuotoksen verotus ei anna jäsenvaltiolle mahdollisuutta erotella verotasoja suoraan käytettyjen polttoaineiden ympäristövaikutusten perusteella. Tämän ongelman ratkaisemiseksi komissio ehdottaa jäsenvaltioille sallituksi:

- a) ylimääräisen veron (joita ei ole yhdenmukaistettu) määräämistä panoksille niissä tapauksissa, joissa polttoaine ei ole ympäristön kannalta suositeltava;
- b) loppukäyttäjien maksaman veron korvaamista ympäristön kannalta suositeltavia polttoaineita käyttäville sähköän tuottajille.

Veron uusien vähimmäistasojen vahvistaminen kaikkien energiatuotteiden osalta

Komissio ehdottaa, että direktiivillä 92/82/ETY kivennäisöljyjen osalta vahvistettua yhteisön vähimmäistasoja (jotka on hyväksytty vuonna 1992 ja jotka ovat sen vuoksi tällä hetkellä monissa tapauksissa paljon alhaisemmat kuin jäsenvaltioissa sovelletut verokannat) on korotettava ja että muille tuotteille kuin kivennäisöljyille on vahvistettava vähimmäistasot.

Komissio on valinnut direktiivissä 92/82/ETY esitetyn yhteisön vähimmäisjärjestelmän säilyttämisen ja ehdottaa näin ollen eri vähimmäistasojen vahvistamista seuraavalle kolmelle ryhmälle:

- moottoripolttoaineina käytetyille energiatuotteille,
- tiettyihin teollisiin ja kaupallisiin tarkoituksiin käytetyille energiatuotteille (joille on vahvistettu erittäin alhainen veron vähimmäistaso),
- lämmityspolttoaineina käytetyille energiatuotteille.

Olisi korostettava sitä, että muuhun tarkoitukseen kuin moottoripolttoaineena tai lämmityspolttoaineena käytetyt energiatuotteet eivät kuulu veron soveltamisalaan. Tämä tarkoittaa erityisesti sitä, että teollisuudessa kemialliseen pelkistykseen tai raaka-aineena käytettyjä tuotteita ei veroteta.

Komissio ehdottaa aikataulun laatimista yhteisön vähimmäistasojen korottamiselle (1998, 2000, 2002) tavoitteena:

- moottoripolttoaineiden osalta eri tuotteisiin sovellettavien verokantojen asteittainen lähentäminen, erityisesti kaasuöljyn ja bensiinin osalta,
- teollisiin ja kaupallisiin tarkoituksiin käytettyjen lämmityspolttoaineiden ja moottoripolttoaineiden osalta verottaminen energia-arvon mukaan siirtymäajan lopussa niiden tuotteiden osalta, jotka tämän ehdotuksen seurauksena tulevat verotuksen piiriin.

Verotuksen vähimmäistasot viimeisen vaiheen (2002) osalta ovat ehdotuksia tavoiteveroiksi ja niiden sitovuus on vahvistettava komission myöhemmässä kertomuksessa ja ehdotuksessa. Kertomuksessaan komissio kiinnittää huomiota erityisesti jäsenvaltioiden kokonaisverotaakkansa lisääntymisen välttämiseksi toteuttamiin toimenpiteisiin.

Joustavuus pyrittäessä ympäristö-, liikenne- tai energiapolitiikan tavoitteisiin

Tämän direktiiviehdotuksen tarkoituksena on luoda kehys jäsenvaltioiden toiminnalle edellä mainituilla aloilla.

Tämän tavoitteen saavuttamiseksi komissio ehdottaa, että kaikki tuotteesta kannettavat välilliset verot (alv:a lukuunottamatta) otettaisiin kuitenkin huomioon arvioitaessa yhteisön vähimmäistasojen noudattamista. Se ottaa näin ollen huomioon jäsenvaltioiden energiatuotteisiin soveltamien kansallisten verojen eriytyneisyydestä johtuvat seuraukset (kuten valmistevero, energiavero tai päästöistä kannettava vero).

Komissio ehdottaa myös joidenkin sellaisten vaihtoehtojen antamista jäsenvaltioille, joiden pitäisi antaa niille mahdollisuus harjoittaa kunnianhimoisempaa ympäristöpolitiikkaa. Tällainen joustavuus on täysin yhdenmukaista Euroopan unionin lokakuussa 1990 pidetyssä energia- ja ympäristöasioiden neuvoston kokouksessa vahvistettujen ympäristötavoitteiden kanssa (CO₂-päästöjen vakiinnuttaminen vuoden 1990 tasolle vuoteen 2000 mennessä) ja kuuluu ilmastonmuutosta koskevan Yhdistyneiden Kansakuntien puitesopimuksen toimeenpanoon. Komissio ehdottaa esimerkiksi, että noudattaessaan yhteisön vähimmäistasoja jäsenvaltiot voivat eriyttää ilman ennakkolupaa tuotteeseen sovellettavan verokannan ympäristönormien perusteella tai että jäsenvaltiot saavat soveltaa alennettua verokantaa tiettyihin tuotteisiin tai tiettyihin käyttötapoihin tai myöntää niille verovapautuksia (biopolttoaineet, uusiutuvat energialähteet, rautatieliikenne, sisävesiliikenne, yhteistuotantolaitoksissa tuotettu lämpö).

Erityisesti maakaasun osalta komissio ehdottaa, että niissä tapauksissa, joissa kaasumarkkinat ovat kehittyneissä, jäsenvaltioille myönnetään lupa soveltaa verovapautuksia tai veronalennuksia enintään kymmenen vuoden ajan tämän direktiivin voimaantulosta. Tämän säännöksen ja vaihtoehtoisten energialähteiden käyttöä edistävien säännösten tarkoituksena on lisätä unionin energiansaannin varmuutta monipuolistamalla käytettäviä energialähteitä.

Myös direktiiviehdotuksen 16 artikla on osoitus joustavuudesta. Komissio ehdottaa kyseisessä artiklassa, että jäsenvaltiot voisivat soveltaa tiettyjen poliittisten tavoitteiden saavuttamiseksi säädettyjä vähimmäistasoja alempia verotustasoja. Liikennepolitiikan osalta tätä mahdollisuutta on jopa lisätty, jotta helpotettaisiin tehokkaiden liikenteen hinnoitteluvälineiden käyttöönottoa (erityisesti tiemaksujärjestelmä), joiden avulla on helpompi ratkaista liikenteen aiheuttamia ongelmia kuten ruuhkaantuminen ja ilmansaasteet. Kuten komission liikenteen alan oikeudenmukaista ja tehokasta hinnoittelua koskevassa vihreässä kirjassa (KOM(95)69 lopullinen) esitetään, näiden välineiden käyttöönoton ei pitäisi sinänsä johtaa liikenteen alan kokonaisverotaakan kasvuun.

Toimenpiteet yritysten hyväksi

Jotta direktiivin soveltamisalan laajentaminen ja uusien yhteisön vähimmäisverotustasojen vahvistaminen ei aiheuttaisi vahinkoa eurooppalaisten yritysten kilpailukyvyille suhteessa kolmansiin maihin, komissio ehdottaa seuraavaa:

- jäsenvaltiot voivat myöntää yrityksille, joiden energiakustannukset ovat 10-20 prosenttia tuotantokustannuksista, veronalennuksen tai täydellisen verovapautuksen siitä energiakustannuksista maksettavan veron osasta, joka ylittää 10 prosenttia yrityksen kokonaistuotantokustannuksista;
- jäsenvaltioiden on myönnettävä yrityksille, joiden energiakustannukset ovat enemmän kuin 20 prosenttia tuotantokustannuksista, täydellinen verovapautus siitä energiakustannuksista maksettavan veron osasta, joka ylittää 10 prosenttia yrityksen kokonaistuotantokustannuksista.

V Direktiivin antamisesta koituvat edut

Jos tämä direktiiviehdotus annetaan, sillä on myönteistä vaikutusta jäsenvaltioihin, yrityksiin ja jäsenvaltioiden kansalaisiin.

Edut jäsenvaltioille

Vahvistamalla energiatuotteiden verotusta koskeville säännöille yleisen kehyksen tämä direktiiviehdotus antaa jäsenvaltioille uutta toimintavapautta kansallisen politiikan noudattamiseen.

Toisaalta verokilpailun väheneminen (mikä johtuu kansallisten energiatuotteisiin sovellettavien verokantojen lähentymisestä) mahdollistaa uudestaan jäsenvaltioiden täysimääräisen verotuksellisen riippumattomuuden. Tätä vapautta voitaisiin harjoittaa erityisesti ympäristönsuojelupolitiikan alalla.

Toisaalta uuden verotulojen lähteen luominen tarjoaa jäsenvaltioille tilaisuuden keventää työhön kohdistuvia pakollisia maksuja ja edistää näin työttömyyden vähenemistä. Tätä mahdollisuutta rajoittaa tällä hetkellä "jäsenvaltioiden vaikeudet löytää riittäviä ja soveltuvia budjettivaroja tästä seuraavien tulojen menetysten tasapainottamiseksi"⁴. Komissio aikoo liittää tämän direktiiviehdotuksen osaksi verotuksen tasapuolisuutta koskevaa periaatetta ja rohkaisee voimakkaasti jäsenvaltioita sen täytäntöönpanoon työllisyyttä edistävän politiikan toteuttamiseksi.

Edut yrityksille

Direktiiviehdotuksessa asetetaan perusta tehokkaille markkinoille ja vilpittömämmälle kilpailulle. Kuten komission Lissabonissa marraskuussa 1995 järjestämän valmisteveroja käsittelevän konferenssin aikanakin havaittiin, yritykset ovat esittäneet lakkaamatta valituksia näiden periaatteiden käytännön soveltamisesta energiatuotteiden osalta.

Yritykset hyötyvät varmasti energiatuotteiden markkinoiden toiminnan kehittymisestä (joka tapahtuu poistamalla käsittelyä koskevat vääristymät kilpailevien energiatuotteiden väliltä). Lisäksi yritykset hyötyvät suoraan kilpailun edellytysten tasapuolistumisesta Euroopan unionissa. Tällä hetkellä yritysten on toimittava energian verotuskohtelussa eri jäsenvaltioissa esiintyvät eroavaisuudet huomioon ottaen. Nämä eroavaisuudet voivat vaikuttaa suoraan yritysten kilpailukykyyn, jos energiaan liittyvät kustannukset muodostavat huomattavan osan tuotantokustannuksista. Direktiiviehdotuksen tarkoituksena on siis vähentää näitä eroja luomalla "tasapuolinen toimintakenttä".

⁴ Verotus Euroopan unionissa - kertomus verotusjärjestelmien kehittämisestä, KOM (96) 546 lopullinen

Eurooppalaisten yritysten kilpailukyvyyn osalta suhteessa kolmansiiin maihin komissio on täysin tietoinen energiaverotuksen lisääntymisen mahdollisista vaikutuksista. Tästä syystä direktiiviehdotuksessa säädetään runsaasti energiaa kuluttavien yritysten verotaakkaa keventävistä toimenpiteistä. Energiatehokkuuden lisääminen, joka perustuu uusien energiatuotteita koskevien yhteisön sääntöjen vahvistamiseen, parantaa myös eurooppalaisten yritysten kilpailukykyä keskipitkällä aikavälillä.

Myöskään työvoimakustannusten kevennyksistä koituvia etuja ei pidä jättää huomiotta.

Edut kuluttajalle ja kansalaiselle

Kuten liitteessä kahta runsaasti kulutettua tuotetta (lyijytön bensiini ja kaasuöljy) koskevat taulukot osoittavat, direktiiviehdotus johtaa ainoastaan erittäin rajoitettuun kuluttajahintojen nousuun ja tähänkin ainoastaan harvoissa jäsenvaltioissa. Nämä hinnannousut ovat välttämättömiä, jos halutaan vähentää niitä eroavaisuuksia, jotka johtuvat tämänhetkisestä yhdenmukaisuuden puutteesta energiaverotukseen sovellettavissa kansallisissa verokannoissa.

Kuluttaja havaitsee herkästi kulutuspaikan mukaan kansallisten verokantojen yhdenmukaisuuden puutteesta johtuvat hintaerot (erityisesti lähellä valtioiden rajoja sijaitsevilla alueilla). Erona markkinoiden tehokkuuden paranemiseen perustuvista hinnanalennuksista koituviin etuihin verotuksellisista eroista johtuvat edut eivät vastaa todellista rakenteellista tilannetta ja voivat keskipitkällä aikavälillä johtaa taloutta vahingoittaviin vääristymiin. Suosimalla kansallisten verokantojen yhdenmukaistamista direktiiviehdotuksen tarkoitus on nimenomaan poistaa tällaiset häiriöt.

Kuluttajan pitäisi myös hyötyä direktiiviehdotuksen täytäntöönpanosta seuraavasta ympäristönsuojelun ja liikenteen alan hinnoittelun paranemisesta ja tietysti ympäristön laadun paranemisesta keskipitkällä aikavälillä.

Työvoimakustannusten laskemiseen käytettyjen energiatuotteiden verotuksesta saatujen tulojen ja tästä mahdollisesti seuraavan työttömyyden vähenemisen pitäisi hyödyttää ensisijaisesti kuluttajia eli kansalaisia.

VI Yhteenveto

Luomatta uutta veroa tällä direktiiviehdotuksella pyritään sisämarkkinoiden syventämisen ja kasvavan ympäristönsuojelun sekä työttömyyden torjumisen tavoitteeseen laatimalla energiatuotteiden verotusta koskeva yhteisön kehys, mikä tekee mahdolliseksi kansallisten verotusjärjestelmien uudistamisen.

Erityisesti ympäristöpolitiikan alalla on yhä ilmeisempää, että jäsenvaltiot odottavat saavansa käyttöön sellaisia yhteisön välineitä, jotka mahdollistavat niille niiden omien politiikkojen noudattamisen toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Tämän direktiiviehdotuksen olisi annettava jäsenvaltioille tämä mahdollisuus.

Luonnollisestikaan minkään verotusta koskevan hankkeen aiheuttamia pelkoja ei voida ohittaa. Kuluttajat pelkäävät moottori- tai lämmityspolttoaineiden hintojen nousua, yritykset ja jäsenvaltiot pelkäävät kilpailukyvyllä aiheutuvaa vahinkoa. Komission tarkoituksena ei kuitenkaan ole, että tämä ehdotus johtaisi yleisen verotaakan kasvuun, ja näin ei tapahdukaan, jos jäsenvaltiot noudattavat verotuksen tuottoneutraalisuuden periaatetta, jota komissio tukee voimakkaasti.

Komission tässä yhteydessä toteuttamat makrotaloudelliset simulaatiot osoittavat, että direktiiviehdotuksella on myönteinen vaikutus taloudelliseen kasvuun ja työpaikkojen luomiseen. Simulaatiot osoittavat erityisesti, että verotuksen tuottoneutraalisuusperiaate lisäisi uusien työpaikkojen luomista ja että tämän ehdotuksen nettovaikutus jokaista kotitaloutta kohti (noin 54 ecua kotitaloutta kohti vuonna 2000) ei merkitsisi yksityisen kulutuksen vähenemistä. Nämä mahdollisuudet on tämänhetkisessä taloudellisessa tilanteessa epäilemättä annettava kunkin jäsenvaltion ja koko yhteisön käyttöön.

Taulukko 1: Yhteisön vähimmäisverokannan nousun vaikutukset lyijyttömään bensiiniin sovellettaviin kansallisiin valmisteverokantoihin

Jäsenvaltio	Valmistevero tammikuu 1997	Valmistevero tammikuu 1998 (oletus *)	Vaikutus kansallisiin valmisteverokantoihin		Suhteellinen vaikutus huoltoasemien hintoihin prosentteina
			Nousu ecuina	Nousu prosentteina	
Saksa	503	527	0	0 %	0 %
Itävalta	416	435	0	0 %	0 %
Belgia	510	534	0	0 %	0 %
Tanska	447	467	0	0 %	0 %
Espanja	363	380	37	10 %	6 %
Suomi	536	561	0	0 %	0 %
Ranska	576	602	0	0 %	0 %
Kreikka	350	366	51	14 %	9 %
Irlanti	403	422	0	0 %	0 %
Italia	534	558	0	0 %	0 %
Luxemburg	349	365	52	14 %	8 %
Alankomaat	530	555	0	0 %	0 %
Portugali	469	490	0	0 %	0 %
Yhdistynyt kuningaskunta	501	524	0	0 %	0 %
Ruotsi	494	517	0	0 %	0 %
EU:n vähimmäistaso	287	417	130	45 %	-

* Vuosina 1993-1997 lyijyttömästä bensiinistä kannettavan valmisteveron keskimääräinen todellinen vuotuinen nousu on 2,4 prosenttia. Tämä taulukko perustuu olettamukseen, että valmisteverojen todellinen nousu vuosina 1997-1998 on 2,4 prosenttia, johon on lisätty inflaation aiheuttama vaikutus.

Taulukko 2 : Yhteisön vähimmäisverokannan nousun vaikutukset kaasuöljyyn bensiiniin sovellettaviin kansallisiin valmisteverokantoihin

Jäsenvaltio	Valmistevero tammikuu 1997	Valmistevero tammikuu 1998 (oletus *)	Vaikutus kansallisiin valmisteverokantoihin		Suhteellinen vaikutus huoltoasemien hintoihin prosentteina
			Nousu ecuina	Nousu prosentteina	
Saksa	319	330	0	0 %	0 %
Itävalta	291	301	9	3 %	1 %
Belgia	292	302	8	3 %	1 %
Tanska	308	319	0	0 %	0 %
Espanja	264	273	37	14 %	7 %
Suomi	285	295	15	5 %	3 %
Ranska	358	370	0	0 %	0 %
Kreikka	247	255	55	21 %	11 %
Irlanti	352	364	0	0 %	0 %
Italia	390	404	0	0 %	0 %
Luxemburg	254	263	47	18 %	9 %
Alankomaat	320	331	0	0 %	0 %
Portugali	266	276	34	12 %	7 %
Yhdistynyt kuningaskunta	501	519	0	0 %	0 %
Ruotsi	355	368	0	0 %	0 %
EU:n vähimmäistaso	245	310	65	27 %	-

* Vuosina 1993-1997 kaasuöljystä kannettavan valmisteveron keskimääräinen todellinen vuotuinen nousu on 2,4 prosenttia. Tämä taulukko perustuu olettamukseen, että valmisteverojen todellinen nousu vuosina 1997-1998 on 1,3 prosenttia, johon on lisätty inflaation aiheuttama vaikutus.

EHDOTUS:

NEUVOSTON DIREKTIIVI energiatuotteiden verotusta koskevan yhteisön kehyksen uudistamisesta

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 99 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon,

ottaa huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon,

sekä katsoo, että

kivennäisöljyjen valmisteverojen rakenteiden yhdenmukaistamisesta annetun direktiivin 92/81/ETY¹ ja kivennäisöljyjen valmisteverojen määrien lähentämisestä annetun direktiivin 92/82/ETY² soveltamisala rajoittuu kivennäisöljyihin,

sellaisten yhteisön säännösten puuttuminen, joiden mukaisesti muihin energiatuotteisiin kuin kivennäisöljyihin sovelletaan vähimmäisverokantaa, on haitallista sisämarkkinoiden moitteettomalle toiminnalle,

perustamissopimuksen 130 r artiklan mukaisesti ympäristönsuojelua koskevat vaatimukset on sisällytettävä yhteisön muiden politiikkojen määrittelyyn ja toteuttamiseen,

Euroopan unioni vahvisti lokakuussa 1990 pidetyssä energia- ja ympäristöasioiden neuvoston kokouksessa tavoitteekseen vakiinnuttaa CO₂-päästönsä vuoden 1990 tasolle vuoteen 2000 mennessä,

Euroopan unioni on ilmastonmuutosta koskevan Yhdistyneiden Kansakuntien puitesopimuksen mukaisesti sitoutunut toteuttamaan tarvittavat toimenpiteet vakiinnuttaakseen kasvihuonekaasujen pitoisuudet ilmakehässä sellaiselle tasolle, että ilmastojärjestelmä säästyy vaarallisilta häiriöiltä,

energiatuotteiden verotus on yksi keino näiden tavoitteiden saavuttamiseksi,

¹ Kivennäisöljyjen valmisteverojen rakenteiden yhdenmukaistamisesta 19 päivänä lokakuuta 1992 annettu neuvoston direktiivi 92/81/ETY (EYVL N:o L 316, 31.10.1992, s. 12)

² Kivennäisöljyjen valmisteverojen määrien lähentämisestä 19 päivänä lokakuuta 1992 annettu neuvoston direktiivi 92/82/ETY (EYVL N:o L 316, 31.10.1992, s. 19)

kasvua, kilpailukykyä ja työllisyyttä koskevassa komission valkoisessa kirjassa vahvistettujen puitteiden mukaisesti uusien järjestelyjen käyttöönoton ei pitäisi johtaa yleisen kokonaisverotaakan kasvuun jäsenvaltioissa,

verotuksen neutraalisuusperiaatteen toteuttaminen johtaa verotusjärjestelmien uudistamiseen ja muuttamiseen rohkaisemalla sellaista toimintaa, joka edistää ympäristön suojelua ja lisääntyvää työvoiman käyttämistä,

verotuksen neutraalisuuden tasapuolisuuden takaamiseksi toteutettavien järjestelyjen määrittäminen on jokaisen jäsenvaltion tehtävä,

energiatuotteiden hinnat ovat yhteisön energia- ja liikennepolitiikan tärkeimpiä muuttujia,

energiatuotteiden hinnat määritellään osittain verotuksella,

sisämarkkinoiden moitteeton toiminta ja yhteisön muiden politiikkojen tavoitteiden toteutuminen edellyttävät, että kaikkien energiatuotteiden, sähkö mukaan lukien, verotuksen vähimmäistasot vahvistetaan yhteisön tasolla,

jäsenvaltioille on kuitenkin jätettävä tarvittava joustovara kansallisiin olosuhteisiin mukautetun politiikan määrittelemistä ja täytäntöönpanoa varten,

jäsenvaltiot haluavat ottaa käyttöön tai säilyttää erilaisia energiatuotteiden veroja,

tätä varten on syytä antaa jäsenvaltioiden yhdistää valintansa mukaisia veroja (alv:tä lukuun ottamatta) yhteisön verotuksen vähimmäistasoja noudattaen,

tätä tavoitetta vastaa myös mahdollisuus soveltaa samaan tuotteeseen erilaisia kansallisia verotasoja kuitenkin yhteisön vähimmäistasoja ja sisämarkkinoita koskevia sääntöjä ja kilpailusääntöjä noudattaen,

energiatuotteiden käytön mukaisesti eriytetyt yhteisön verotuksen erilaiset vähimmäistasot on vahvistettava,

sellaisia energiatuotteita, joita käytetään tiettyihin teollisuuden ja kaupan tarkoituksiin moottoripolttoaineina, ja lämmityspolttoaineina käytettäviä energiatuotteita verotetaan tavallisesti vähemmän kuin moottoripolttoaineina käytettäviä energiatuotteita,

merkittävät erot jäsenvaltioiden soveltamien kansallisten verotustasojen välillä haittaavat sisämarkkinoiden moitteetonta toimintaa,

nykyisiä eroja voidaan tasoittaa vahvistamalla yhteisön vähimmäisverojen asianmukaiset tasot,

verotuksen vähimmäistasojen on kuvastettava eri energiatuotteiden kilpailuasemaa,

tämän vuoksi nämä vähimmäistasot on mahdollisuuksien mukaisesti laskettava tuotteiden energiasisällön perusteella,

tätä menetelmää ei ole kuitenkaan syytä soveltaa moottoripolttoaineisiin eikä sitä voida muiden käyttötarkoitusten osalta soveltaa ilman siirtymäaikaa,

muihin energiatuotteisiin kuin kivennäisöljyihin sovellettavia verotuksen vähimmäistasoja on nostettava asteittain,

yhteisön vähimmäistasojen arvonalennuksen välttämiseksi on tarpeen vahvistaa aikataulu näiden vähimmäistasojen nostamiseksi joka toinen vuosi ja säätää, että neuvosto määrittelee seuraavaa kautta koskevat uudet yhteisön vähimmäistasot 1 päivään tammikuuta 2001 mennessä,

on tarpeen säätää eräistä yhteisön tasolla noudatettavista pakollisista verovapautuksista,

on syytä antaa jäsenvaltioiden niin halutessaan soveltaa omalla alueellaan eräitä muita vapautuksia tai yhteisön vähimmäistasoja alhaisempaa verotusta, kun se ei haittaa sisämarkkinoiden moitteetonta toimintaa eikä saa aikaan kilpailun vääristymiä,

tällaiset verovapautukset tai veronalennukset helpottaisivat huomattavasti tehokkaampien liikenteen hinnoitteluvälineiden käyttöönottoa,

vaihtoehtoisten energialähteiden käytön edistämiseksi uusiutuville energialähteille on voitava antaa suosituimmuuskohtelu,

on tarpeen säätää menettelystä, jolla sallitaan jäsenvaltioiden ottaa käyttöön muita verovapautuksia tai veronalennuksia määrätyksi ajaksi,

on tarpeen ottaa käyttöön menettely näiden verovapautusten tai veronalennusten tarkistamiseksi säännöllisesti,

on syytä antaa jäsenvaltioiden palauttaa veroja yrityksille, joilla on energiatehokkuuden parantamisesta johtuvia investointimenoja, ja yrityksille, joiden energiakustannukset vastaavat merkittävää osaa myynnin arvosta,

tietojen saamiseksi on syytä säätää, että jäsenvaltioiden on annettava komissiolle tieto eräistä kansallisista toimenpiteistä,

tällainen tietojenanto ei vapauta jäsenvaltioita perustamissopimuksen 93 artiklan 3 kohdassa tarkoitettuja tiettyjä kansallisia toimenpiteitä koskevasta ilmoitusvelvollisuudesta, ja

valmisteveron alaisia tuotteita koskevasta yleisestä järjestelmästä sekä näiden tuotteiden hallussapidosta, liikkumisesta ja valvonnasta 25 päivänä helmikuuta 1992 annetun direktiivin 91/12/ETY³ soveltamisala on laajennettava koskemaan kaikkia tämän direktiivin kattamia tuotteita ja välillisiä veroja,

ON ANTANUT TÄMÄN DIREKTIIVIN:

³ Valmisteveron alaisia tuotteita koskevasta yleisestä järjestelmästä sekä näiden tuotteiden hallussapidosta, liikkumisesta ja valvonnasta annettu neuvoston direktiivi 92/12/ETY (EYVL N:o L 76, 23.3.1992, s. 124)

I. Soveltamisala

1 artikla

1. Jäsenvaltioiden on kannettava energiatuotteista veroa tämän direktiivin mukaisesti.

2. Jäsenvaltioiden on tätä direktiiviä täytäntöönpantaessa pyrittävä välttämään yleisen verotaakkansa kasvattamista. Tämän tavoitteen saavuttamiseksi jäsenvaltioiden on erityisesti pyrittävä samanaikaisesti vähentämään lain mukaisia työvoimakustannuksia.

2 artikla

1. Tässä direktiivissä 'energiatuotteilla' tarkoitetaan seuraavia tuotteita:

- a) CN-koodeihin 1507 - 1518 kuuluvat tuotteet,
- b) CN-koodiin 2207 kuuluvat tuotteet,
- c) CN-koodeihin 2701 - 2715 kuuluvat tuotteet,
- d) CN-koodeihin 2901 ja 2902 kuuluvat tuotteet,
- e) CN-koodiin 2905 kuuluvat tuotteet,
- f) CN-koodiin 3403 kuuluvat tuotteet,
- g) CN-koodiin 3811 kuuluvat tuotteet,
- h) CN-koodiin 3817 kuuluvat tuotteet,
- i) CN-koodeihin 4401 ja 4402 kuuluvat tuotteet.

2. Tätä direktiiviä sovelletaan myös

- a) CN-koodiin 2716 kuuluvaan sähköön,
- b) sähkön tuotannossa syntyvään lämpöön.

3. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen veronalaisen tuotteiden lisäksi kaikkia muita tuotteita, jotka on tarkoitettu käytettäväksi tai joita myydään taikka käytetään moottoripolttoaineina tai lämmityspolttoaineina, lisäaineina tai tällaisten tuotteiden tilavuutta lisäävinä aineina, on verotettava moottori- tai lämmityspolttoaineiden tavoin.

4. Tässä direktiivissä tarkoitettujen yhdistetyn nimikkeistön koodit ovat 1 päivänä lokakuuta 1996 voimassa olevan yhdistetyn nimikkeistön koodit.

3 artikla

Direktiivissä 92/12/ETY tarkoitettujen 'kivennäisöljyjen' ja 'valmisteveron' (sikäli kun sitä sovelletaan kivennäisöljyihin) katsotaan koskevan kaikkia tämän direktiivin 2 artiklassa tarkoitettuja energiatuotteita ja 4 artiklan 3 kohdassa tarkoitettuja kansallisia välillisiä veroja.

II. Verotustasot

4 artikla

1. Verotustasot, joita jäsenvaltioiden on sovellettava 2 artiklassa tarkoitettuihin energiatuotteisiin, eivät saa olla tässä direktiivissä säädettyjä vähimmäistasoja alemmat.

2. Muista veronalaisista energiatuotteista kuin niistä, joiden osalta verotuksen vähimmäistaso määritellään tässä direktiivissä, on kannettava käyttötarkoituksen mukaan veroa tasolla, joka ei ole vastaavaan lämmityspolttoaineeseen tai moottoripolttoaineeseen sovellettavaa vähimmäistasoa alempi.

3. Tässä direktiivissä 'verotustasolla' tarkoitetaan kaikkia kannettuja välillisiä veroja (alv:ä lukuunottamatta), jotka suoraan tai välillisesti lasketaan kulutetun tuotteen määrän perusteella.

5 artikla

1. Jäsenvaltiot voivat soveltaa tuotteen käytön tai ominaisuuksien perusteella eriytettyjä verokantoja, jos ne noudattavat tässä direktiivissä säädettyjä verotuksen vähimmäistasoja ja ovat yhteisön oikeuden mukaisia.

2. Kun yhteisön tasolla vahvistetaan ympäristö- ja/tai terveystaloudellisia syistä erilaisia normeja tässä direktiivissä tarkoitettujen tuotteiden osalta, niiden jäsenvaltioiden, jotka haluavat soveltaa johonkin tuotteeseen sen ominaisuuksien perusteella eriytettyä verokantaa, on nojaututtava yhteisön tasolla vahvistettuihin perusteisiin.

6 artikla

Moottoripolttoaineisiin 1 päivästä tammikuuta 1998 sovellettavat verotuksen vähimmäistasot vahvistetaan seuraavasti:

- bensiini: 417 ecua 1 000 litralta 15°C:n lämpötilassa olevaa tuotetta. Jäsenvaltioiden on lisäksi sovellettava lyijypitoiseen bensiiniin korkeampaa verokantaa kuin lyijyttömään bensiiniin;
- kaasuöljy: 310 ecua 1 000 litralta 15°C:n lämpötilassa olevaa tuotetta;
- lentopetroli: 310 ecua 1 000 litralta 15°C:n lämpötilassa olevaa tuotetta;
- nesteytetty maaöljykaasu: 141 ecua 1 000 kilogrammalta;
- maakaasu: 2,9 ecua gigajoulelta.

7 artikla

1. Sen estämättä, mitä tämän direktiivin 6 artiklassa säädetään, seuraaviin, tämän artiklan 2 kohdassa lueteltuihin tarkoituksiin moottoripolttoaineena käytettäviin tuotteisiin sovellettavat verotuksen vähimmäistasot vahvistetaan seuraavasti:

- kaasuöljy: 32 ecua 1 000 litralta 15°C:n lämpötilassa olevaa tuotetta;
- lentopetroli: 30 ecua 1 000 litralta 15°C:n lämpötilassa olevaa tuotetta;
- nesteytetty maaöljykaasu: 41 ecua 1 000 kilogrammalta;
- maakaasu: 0,3 ecua gigajoulelta.

2. Tätä artiklaa sovelletaan seuraaviin teollisuuden ja kaupan tarkoituksiin:

- a) maatalouteen, puutarhaviljelyyn tai kalanviljelyyn ja metsänhoitoon;
- b) kiinteästi asennettuihin moottoreihin;
- c) rakennusteollisuudessa, maa- ja vesirakentamisessa sekä julkisissa rakennusurakoissa käytettäviin koneisiin ja laitteisiin;
- d) muussa kuin tieliikenteessä käytettäviksi tarkoitettuihin ajoneuvoihin tai ajoneuvoihin, joiden käyttö pääasiassa julkisilla teillä ei ole sallittu;

- e) matkustajaliikenteeseen ja julkisyhteisöille palveluja tarjoaviin aluksiin. Jäsenvaltiot voivat kuitenkin rajoittaa alennetun verotustason soveltamisalan paikalliseen matkustajaliikenteeseen.

Edellä e alakohdassa tarkoitetun käytön osalta tätä artiklaa sovelletaan ainoastaan nesteytettyyn maaöljykaasuun ja maakaasuun.

8 artikla

Lämmityspolttoaineisiin 1 päivästä tammikuuta 1998 sovellettavat verotuksen vähimmäistasot vahvistetaan seuraavasti:

- kaasuöljy: 21 ecua 1 000 litralta 15°C:n lämpötilassa olevaa tuotetta;
- CN-koodiin 2710 00 74 kuuluva raskas polttoöljy: 18 ecua 1 000 kilogrammalta;
- CN-koodiin 2710 kuuluva muu raskas polttoöljy: 22 ecua 1 000 kilogrammalta;
- lentopetroli: 7 ecua 1 000 litralta 15°C:n lämpötilassa olevaa tuotetta;
- nesteytetty maaöljykaasu: 10 ecua 1 000 kilogrammalta;
- maakaasu: 0,2 ecua gigajoulelta;
- kiinteät energiatuotteet: 0,2 ecua gigajoulelta.

9 artikla

Sähköön ja sen tuotannossa syntyvään lämpöön 1 päivästä tammikuuta 1998 alkaen sovellettavaksi verotuksen vähimmäistasoksi vahvistetaan yksi ecu megawattitunnilta.

10 artikla

1. Tässä direktiivissä säädettyjä verotuksen vähimmäistasoja muutetaan 1 päivänä tammikuuta 2000 liitteessä I esitettyjen määrien mukaisiksi.

2. Neuvosto vahvistaa Euroopan parlamenttia kuultuaan yksimielisesti viimeistään 1 päivänä tammikuuta 2001 komission kertomuksen ja ehdotuksen perusteella verotuksen vähimmäistasot 1 päivänä tammikuuta 2002 alkavaa kautta varten ja toteuttaa muita energiatuotteiden verotusjärjestelmän toiminnan parantamiseksi mahdollisesti tarvittavia toimenpiteitä. Jäsenvaltioiden on pidettävä liitteessä I esitettyjä määriä verotuksen tavoitetasoina 1 päivästä tammikuuta 2002 siihen asti, kun neuvosto vahvistaa uudet verotustasot komission kertomuksen ja ehdotuksen perusteella.

Komission kertomuksessa ja neuvoston käsittelyssä otetaan huomioon sisämarkkinoiden moitteeton toiminta, todellinen verotustaso, ympäristöpoliittisten tavoitteiden saavuttaminen ja muut perustamissopimuksen tavoitteet. Siihen sisältyy myös analyysi jäsenvaltioiden toteuttamista toimenpiteistä verotuksen tasapuolisuuden saavuttamiseksi tämän direktiivin täytäntöönpanemisessa, ja komission ehdotuksessa otetaan tämä seikka huomioon.

11 artikla

Jäsenvaltiot voivat ilmoittaa kansalliset verotustasonsa muissa yksiköissä kuin tämän direktiivin 6 ja 9 artiklassa säädettyissä, jos vastaavat verotustasot eivät kyseisiin yksikköihin muuntamisen jälkeen ole tässä direktiivissä säädettyjä vähimmäistasoja alemmat.

12 artikla

1. Verotustasoihin sovellettava ecun arvo kansallisina valuuttoina vahvistetaan kerran vuodessa. Sovellettavat kurssit ovat ne, jotka ovat voimassa lokakuun ensimmäisenä työpäivänä ja jotka julkaistaan Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä; niitä on sovellettava seuraavan kalenterivuoden tammikuun 1 päivästä lähtien.

2. Jäsenvaltiot voivat säilyttää voimassa ne veron määrät, jotka ovat voimassa 1 kohdassa säädetyn vuosittaisen mukautuksen aikana, jos näiden ecuina ilmoitettujen verotustason määrien vasta-arvot kansallisena valuuttana aiheuttaisivat alle viiden prosentin tai alle viiden ecun verotustason nousun, kun huomioon otetaan määrä, joka kulloinkin on alempi.

III. Verovapautukset ja veronpalautukset

13 artikla

1. Sen lisäksi, mitä direktiivissä 92/12/ETY säädetään veronalaisten tuotteiden vapauttamisesta verosta tiettyjen käyttötarkoitusten perusteella, jäsenvaltioiden on vapautettava verosta jäljempänä luetellut tuotteet edellytyksin, jotka jäsenvaltioiden on vahvistettava verovapautuksien oikean ja selkeän soveltamisen varmistamiseksi sekä veropetosten, veron kiertämisen tai muiden väärinkäytösten estämiseksi, sanotun kuitenkaan rajoittamatta yhteisön muiden säännösten soveltamista:

- a) Energiatuotteet, joita käytetään muutoin kuin moottori- tai lämmityspolttoaineina. Tässä direktiivissä tarkoitettussa merkityksessä lämmityspolttoaineisiin eivät sisälly pääasiallisesti kemialliseen pelkistykseen ja metallurgisissa ja elektrolyytisissä menetelmissä käytetyt energiatuotteet.

- b) Energiatuotteet, joita käytetään tuottamaan sähköä, ja sähkön tuotannossa syntyvä lämpö. Jäsenvaltiot voivat kuitenkin ympäristöpoliittisista syistä määrätä näille tuotteille veroja ilman, että niiden tarvitsee noudattaa tässä direktiivissä vahvistettuja verotuksen vähimmäistasoja. Tällöin näiden tuotteiden verotusta ei oteta huomioon tämän direktiivin 9 artiklassa tarkoitetun vähimmäistason noudattamista laskettaessa.
- c) Energiatuotteet, jotka toimitetaan käytettäväksi moottoripolttoaineina muussa ilmailussa kuin yksityisessä huvi-ilmailussa, sikäli kuin tällaiset tuotteet on kansainvälisten velvoitteiden mukaisesti vapautettava veroista.

Tässä direktiivissä 'yksityisellä huvi-ilmailulla' tarkoitetaan ilma-aluksen käyttöä luonnollisen tai oikeushenkilön toimesta sen omistajana, vuokraajana tai sen muulla tavoin käyttöönsä saaneena muihin kuin kaupallisiin tarkoituksiin ja erityisesti muihin tarkoituksiin kuin julkisten viranomaisten tarkoituksiin tapahtuviin henkilöiden tai tavaroiden kuljetuksiin taikka palvelujen suorituksiin.

Jäsenvaltiot voivat rajoittaa tämän vapautuksen soveltamisen lentopetrolien toimituksiin (CN-koodi 2710 00 51).

- d) Energiatuotteet, jotka toimitetaan käytettäväksi moottoripolttoaineina laivaliikenteeseen (kalastus mukaan lukien) yhteisön aluevesillä muutoin kuin yksityisillä huvialuksilla.

Tässä direktiivissä 'yksityisellä huvialuksella' tarkoitetaan alusta, jota luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö käyttää sen omistajana, vuokraajana tai sen muulla tavoin käyttöönsä saaneena muihin kuin kaupallisiin tarkoituksiin ja erityisesti muihin tarkoituksiin kuin vastiketta vastaan tai julkisten viranomaisten tarkoituksiin tapahtuviin matkustajien tai tavaroiden kuljetuksiin taikka palvelujen suorituksiin.

2. Jäsenvaltiot voivat rajoittaa 1 kohdan c ja d alakohdassa säädettyjen vapautusten soveltamisen kansainväliseen ja yhteisön sisäiseen liikenteeseen. Lisäksi jos jäsenvaltio on tehnyt toisen jäsenvaltion kanssa kahdenvälisen sopimuksen, se voi olla soveltamatta tämän artiklan 1 kohdan c ja d alakohdassa säädettyjä vapautuksia. Tällaisissa tapauksissa ne voivat soveltaa tässä direktiivissä säädettyä vähimmäistasoa alemmaa verotustasoa.

14 artikla

1. Rajoittamatta muiden yhteisön säännösten soveltamista jäsenvaltiot voivat soveltaa täydellisiä tai osittaisia verotustasoa koskevia vapautuksia tai alennuksia:

- a) energiatuotteisiin, joita käytetään verovalvonnassa kokeiluhankkeissa, joiden tarkoituksena on ympäristöystävällisempien tuotteiden tai uusiutuvista luonnonvaroista saatavien polttoaineiden tekninen kehittäminen,
- b) CN-koodeihin 1507 - 1518, 2207 20 00 ja 2905 11 00 sekä 4401 ja 4402 kuuluviin energiatuotteisiin;
- c) energiamuotoihin, joiden lähteenä on aurinko, tuuli, vuorovesi, maalämpö tai biomassa taikka jäte;
- d) energiamuotoihin, jotka on tuotettu vedestä kapasiteetiltaan yli 10 megawatin vesivoimaloissa;
- e) sähkön tuotannossa syntyvään lämpöön;
- f) energiatuotteisiin, joita käytetään kuljettaessa tavaroita ja matkustajia rautateitse;
- g) energiatuotteisiin, joita käytetään sisävesiväylillä liikennöintiin lukuun ottamatta yksityisiä huvialuksia.
- h) maakaasuun jäsenvaltioissa, joiden kaasumarkkinat ovat kehittymässä, niin kauan kuin kaasun osuus kansallisista ja teollisista markkinoista on vähemmän kuin kymmenen prosenttia ja enintään kymmenen vuoden ajan tämän direktiivin voimaantulosta.

2. Jäsenvaltiot voivat toteuttaa tässä artiklassa mainitut verotustasoa koskevat vapautukset tai alennukset palauttamalla maksetun veron määrän kokonaan tai osittain.

3. Komissio toimittaa neuvostolle kertomuksen 14 artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaisesti myönnettyjen vapautusten tai alennusten verotukseen, talouteen, maatalouteen, teollisuuteen ja ympäristöön liittyvistä näkökohdista ennen 1 päivää tammikuuta 2001 ja tekee ehdotuksia niiden poistamisesta, muuttamisesta tai laajentamisesta.

15 artikla

1. Jäsenvaltiot voivat palauttaa energian tehokkaampaan käyttöön pyrkivälle yritykselle aiheutuneista investointimenoista kannetusta verosta enintään 50 prosenttia aiheutuneista palautuskelpoisista menoista.

2. Jäsenvaltiot voivat palauttaa yritykseltä kannetun veron kokonaan tai osittain, siltä osin kuin yrityksen muut kuin liikenteeseen liittyvät energiakustannukset ylittävät kymmenen prosenttia sen kokonaistuotantokustannuksista.

Jos kuitenkin yrityksen muut kuin liikenteeseen liittyvät energiakustannukset ovat enemmän kuin 20 prosenttia sen kokonaistuotantokustannuksista, jäsenvaltio palauttaa yrityksen maksaman veron koko määrän siltä osin kuin yrityksen muut kuin liikenteeseen liittyvät energiakustannukset ylittävät 10 prosenttia sen kokonaistuotantokustannuksista.

Yrityksen maksaman veron nettomäärän on kahdessa edellisessä alakohdassa tarkoitettujen palautusten jälkeen oltava vähintään yksi prosentti sen myynnin arvosta.

3. Lisäksi jäsenvaltiot voivat palauttaa tuottajalle kokonaan tai osittain kuluttajan sähköstä ja sen tuotannon aikana syntyneestä lämmöstä maksaman veron määrän silloin, kun sähkö on tuotettu 14 artiklan 1 kohdan b, c ja d alakohdassa määritellyistä tuotteista.

16 artikla

1. Edellisissä artikloissa esitettyjen säännösten lisäksi jäsenvaltioille voidaan antaa lupa soveltaa tietyistä poliittisista syistä ja tietyinä aikana verovapautuksia tai tässä direktiivissä säädettyjä vähimmäistasoja alempia verotustasoja.

Jäsenvaltioille voidaan erityisesti antaa lupaa soveltaa moottoripolttoaineisiin verotustasoa, joka on 60-100 prosenttia tässä direktiivissä vahvistetuista vähimmäistasoista, jos se syrjimättömyyden periaatetta noudattaen ottaa käyttöön erityisen tiemaksujärjestelmän, jolla pyritään korvaamaan sellaisia liikennekustannuksia kuten infrastruktuuri-, ruuhka- ja ympäristökustannukset, tai muuttaa tällaista erityistä järjestelmää.

2. Jäsenvaltion, joka haluaa ottaa käyttöön tällaisen toimenpiteen, on ilmoitettava asiasta komissiolle ja toimitettava sille kaikki merkitykselliset tai tarpeelliset tiedot ja arviointi toimenpiteen ennakoituista vaikutuksista.

Komissio tarkastelee pyyntöä ottaen huomioon muun muassa sisämarkkinoiden moitteettoman toiminnan, tarpeen varmistaa tasapuolinen kilpailu ja yhteisön ympäristönsuojelupolitiikan sekä tarvittaessa liikennepolitiikan.

3. Edellä 1 kohdan ensimmäisen alakohdan nojalla lupaa annettaessa sovelletaan seuraavaa menettelyä.

Toimenpide voidaan sallia kolmen vuoden määräajaksi, joka voidaan uusia, noudattamalla valmisteveron alaisten tuotteiden hallussapidosta, liikkumisesta ja valvonnasta annetun direktiivin 92/12/ETY 24 artiklassa säädettyä menettelyä.

Jos komissio katsoo, että 1 kohdassa tarkoitettuja vapautuksia tai alennuksia ei voida enää jatkaa erityisesti tasapuolisen kilpailun, sisämarkkinoiden moitteettoman toiminnan tai yhteisön ympäristönsuojelupolitiikan vuoksi, se esittää aiheelliset ehdotukset valmisteverokomitealle. Näitä ehdotettuja toimenpiteitä koskeva päätös tehdään direktiivin 92/12/ETY 24 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

Edellä 1 kohdan mukaisesti hyväksytyjä verovapautuksia ja veronalennuksia koskeva tilanne tarkistetaan komission kertomuksen perusteella kolmen vuoden kuluessa tämän direktiivin voimaantulosta ja sen jälkeen joka kolmas vuosi. Direktiivin 92/12/ETY 24 artiklassa vahvistettua menettelyä noudattaen määritetään, onko jokin niistä tai ne kaikki poistettava tai onko niitä muutettava taikka niiden soveltamista laajennettava.

4. Edellä 1 kohdan toisen alakohdan nojalla lupaa annettaessa sovelletaan seuraavaa menettelyä

Direktiivin 92/12/ETY 24 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen voidaan antaa lupa sellaisten tuotteiden hallussapitoon, liikkumiseen ja valvontaan, joita valmistevero koskee.

Komissio seuraa 1 kohdan toisen alakohdan nojalla tehtyjen päätösten vaikutuksia ja antaa joka kolmas vuosi kertomuksen tällaisten toimenpiteiden täytäntöönpanosta. Direktiivin 92/12/ETY 24 artiklan menettelyä sovelletaan voimassa olevan luvan kumoamista tai muuttamista koskeviin komission ehdotuksiin.

5. Jäsenvaltiot voivat toteuttaa tässä artiklassa mainitut verotustasoa koskevat vapautukset tai alennukset palauttamalla maksetun veron määrän kokonaan tai osittain.

IV. Tuotteiden hallussapito ja liikkuminen

17 artikla

1. Direktiivin 92/12/ETY II - IV osaston säännöksiä sovelletaan ainoastaan seuraaviin energiatuotteisiin:

- a) CN-koodeihin 1507 - 1518 kuuluvat tuotteet, kun ne on tarkoitettu käytettäväksi tai myytäväksi moottoripolttoaineina,
- b) CN-koodiin 2207 20 00 kuuluvat tuotteet, kun ne on tarkoitettu käytettäväksi tai myytäväksi moottoripolttoaineina,
- c) CN-koodeihin 2707 10, 2707 20, 2707 30 ja 2707 50 kuuluvat tuotteet,
- d) CN-koodeihin 2710 00 11 - 2710 00 78 kuuluvat tuotteet. CN-koodeihin 2710 00 21, 2710 00 25 ja 2710 00 59 kuuluvien tuotteiden osalta valvonta- ja liikkumissäännöksiä sovelletaan kuitenkin ainoastaan kaupallisessa tarkoituksessa liikkuvaan irtotavaraan,

- e) CN-koodiin 2711 (lukuun ottamatta koodeja 2711 11 00, 2711 21 00 ja 2711 29 00) kuuluvat tuotteet,
- f) CN-koodiin 2901 10 kuuluvat tuotteet,
- g) CN-koodeihin 2902 20, 2902 30, 2902 41 00, 2902 42 00, 2902 43 00 ja 2902 44 kuuluvat tuotteet,
- h) CN-koodiin 2905 11 00 kuuluvat tuotteet, kun ne on tarkoitettu käytettäväksi tai myytäväksi moottoripolttoaineina.

2. Jos jäsenvaltio havaitsee, että muita energiatuotteita kuin 1 kohdassa lueteltuja tarkoitetaan käytettäväksi tai myydään taikka käytetään lämmityspolttoaineena tai moottoripolttoaineena tai ne antavat muutoin aihetta veropetoksiin, veron kiertämiseen tai väärinkäyttöksiin, sen on viipymättä ilmoitettava asiasta komissiolle. Komission on toimitettava tiedonanto muille jäsenvaltioille kuukauden kuluessa sen vastaanottamisesta. Tämän jälkeen tehdään direktiivin 92/12/ETY 24 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti päätös siitä, onko kyseisiin tuotteisiin sovellettava direktiivin 92/12/ETY valvonta- ja liikkumissäännöksiä.

3. Jäsenvaltiot voivat kahdenvälisin sopimuksin luopua joistakin tai kaikista direktiivissä 92/12/ETY säädetystä valvontatoimenpiteistä joidenkin tai kaikkien edellä mainittujen tuotteiden osalta, jos ne eivät kuulu tämän direktiivin 6 artiklan soveltamisalaan. Tällaiset järjestelyt eivät vaikuta niihin jäsenvaltioihin, jotka eivät ole sopimuspuolia. Kaikista tällaisista kahdenvälisistä järjestelyistä on ilmoitettava komissiolle, joka antaa niistä tiedon muille jäsenvaltioille.

V. Veron aiheuttava tosiseikka ja verosaatavan syntyminen

18 artikla

1. Sen lisäksi, mitä veron aiheuttavan tosiseikan määritelmän sisältävissä yleisissä säännöksissä ja direktiivissä 92/12/ETY olevissa maksamista koskevissa säännöksissä säädetään, energiatuotteiden veron määrä on kannettava myös jonkin tämän direktiivin 2 artiklan 3 kohdassa tarkoitetun veron aiheuttavan tosiseikan toteutuessa.

2. Tässä direktiivissä sisällytetään tarvittaessa "poraaminen" direktiivin 92/12/ETY 5 artiklan 1 kohdassa olevaan käsitteeseen "tuottaminen".

3. Energiatuotteiden kulutusta CN-koodeihin 2707, 2709 - 2715, 2901, 2902 38 11 ja 3817 kuuluvia energiatuotteita tuottavan laitoksen alueella ei ole pidettävä veron aiheuttavana tosiseikkana, jos se liittyy tämän tuotannon tarkoituksiin.

4. Jäsenvaltiot voivat myös säätää, että energiatuotteista on kannettava veroa, jos todetaan, että niiden käyttö ei täytä tai on lakannut täyttämästä jotakin kansallisissa säännöksissä alennetun veron määrän tai verovapautuksen soveltamiseksi vahvistetuista loppukäyttöön liittyvistä edellytyksistä.

5. Sovelletaessa direktiivin 92/12/ETY 6 artiklaa ja sähkön ollessa kyseessä jäsenvaltiot voivat kohdella mitä tahansa vaihetta sähkönjakelussa kulutukseen luovuttamisena.

19 artikla

Jos yhtä tai useampaa verokantaa muutetaan, kulutukseen luovutettuihin energiatuote-eriin voidaan soveltaa verojen korotuksia tai alennuksia.

20 artikla

Jäsenvaltiot voivat palauttaa sellaisista energiatuotteista jo maksetun veron, jotka ovat saastuneet tai vahingossa sekoittuneet ja jotka on lähetetty takaisin verovapaaseen varastoon uutta käyttöä varten.

21 artikla

1. Jossakin jäsenvaltiossa kulutukseen luovutettuja, hyötyajoneuvojen tavanomaisissa polttoainesäiliöissä olevia energiatuotteita, jotka on tarkoitettu käytettäväksi näiden samojen ajoneuvojen polttoaineena, sekä polttoainetta, joka on tarkoitettu käytettäväksi kuljetuksen aikana samoissa ajoneuvoissa niiden järjestelmien toimintaan, joilla erityiskäyttöön tarkoitetut kontit on varustettu, ei veroteta missään muussa jäsenvaltiossa.

2. Tässä artiklassa 'tavanomaisella polttoainesäiliöllä' tarkoitetaan: kiinteätä polttoainesäiliötä, joka on suorassa yhteydessä moottoriin, ja/tai lisävarusteita, jotka täyttävät Euroopan talouskomission säännössä N:o 34, sellaisena kuin se on muutettuna, tai direktiivin 70/221/ETY vahvistetut tekniset vaatimukset (siltä osin kuin ne liittyvät polttoainesäiliöihin). Kiinteiden säiliöiden kokonaiskapasiteetti ei saa olla yli 1500 litraa kuljetusyksikköä kohti eikä perävaunuun kiinnitetyn säiliön kapasiteetti yli 500 litraa. Vetoautojen ylimääräiset säiliöt katsotaan suorassa yhteydessä oleviksi, vaikka polttoaine kulkisikin tavanomaisen säiliön kautta. Ylimääräisiä säiliöitä voi perävaunussa käyttää ainoastaan perävaunua varten. Polttoaine voidaan kuljettaa myös siirrettävissä polttoainesäiliöissä, mutta tällaisissa säiliöissä kuljetettavan polttoaineen määrä on rajoitettu 60 litraan ajoneuvoa kohti.

'Erityiskäyttöön tarkoitetuilla konteilla' tarkoitetaan kontteja, jotka on varustettu erityisesti jäähdytys-, hapetus-, lämmöneristys- tai muita järjestelmiä varten mukautetuilla laitteilla.

VI. Loppusäännökset

22 artikla

1. Jäsenvaltioiden on annettava komissiolle tieto tämän direktiivin 2 artiklassa lueteltuihin tuotteisiin soveltamistaan verotustasoista kunkin vuoden 1 päivänä tammikuuta ja aina, kun kansallisia lakeja on muutettu. Jäsenvaltioiden on erityisesti annettava komissiolle tieto niistä toimenpiteistä, jotka ne ovat toteuttaneet ja edellytyksistä, joita ne ovat soveltaneet pyrkimyksissään varmistaa verotuksen tasapuolisuus 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitetulla tavalla.

2. Kun jäsenvaltioiden soveltamat verotustasot ilmoitetaan muissa mittayksiköissä kuin kunkin tuotteen osalta 6 - 9 artiklassa tarkoitetuissa, jäsenvaltioiden on ilmoitettava myös vastaavat verotustasot kyseisiin yksiköihin muuntamisen jälkeen.

23 artikla

1. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle tämän direktiivin 5 artiklan, 7 artiklan 2 kohdan e alakohdan, 13 artiklan 2 kohdan, 14 artiklan ja 15 artiklan nojalla toteutetuista toimenpiteistä.

2. Sellaiset tämän direktiivin nojalla suunnitellut toimenpiteet kuin verovapautukset ja veronalennukset, verojen eriyttäminen ja veronpalautukset voivat olla perustamissopimuksen 92 artiklassa tarkoitettua valtion tukea ja siitä on niissä tapauksissa ilmoitettava komissiolle perustamissopimuksen 93 artiklan 3 kohdan mukaisesti.

Komissiolle tämän direktiivin perusteella tehdyt tiedonannot eivät vapauta jäsenvaltioita perustamissopimuksen 93 artiklan 3 kohdan mukaisesta ilmoitusvelvollisuudesta.

3. Tämän artiklan 1 kohdan mukainen velvollisuus ilmoittaa komissiolle tämän direktiivin 5 artiklan nojalla toteutetuista toimenpiteistä ei vapauta jäsenvaltioita 28 päivänä maaliskuuta 1983 annetun direktiivin 83/189/ETY mukaisesta tietojenantovelvollisuudesta.

24 artikla

1. Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään 31 päivänä joulukuuta 1997. Niiden on ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä.

28

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne virallisesti julkaistaan. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä tarkoitetuista kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

25 artikla

Kumotaan direktiivit 92/81/ETY ja 92/82/ETY.

26 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

LIITE 1: VEROTUKSEN VÄHIMMÄISTASOT 1.1.1998, 1.1.2000 JA 1.1.2002

I. MOOTTORIPOLTTOAINEESEEN SOVELLETTAVAT VEROTUKSEN VÄHIMMÄISTASOT

	Verotuksen vähim- mäistasot 1.1.1998	Verotuksen vähim- mäistasot 1.1.2000	Verotuksen vähim- mäistasot 1.1.2002
Bensiini (ecua 1 000 litralta)	417	450	500
Kaasuöljy (ecua 1 000 litralta)	310	343	393
Lentopetroli (ecua 1 000 litralta)	310	343	393
Nesteytetty maa- öljykaasu (ecua 1 000 kilogrammalta)	141	174	224
Maakaasu (ecua gigajoulelta)	2,9	3,5	4,5

II. 7 ARTIKLAN 2 KOHDASSA MÄÄRITETTYJÄ TARKOITUKSIA VARTEN KÄYTETTÄVIIN MOOTTORIPOLTTOAINEISIIN SOVELLETTAVAT VEROTUKSEN VÄHIMMÄISTASOT

	Verotuksen vähim- mäistasot 1.1.1998	Verotuksen vähim- mäistasot 1.1.2000	Verotuksen vähim- mäistasot 1.1.2002
Kaasuöljy (ecua 1 000 litralta)	32	37	41
Lentopetroli (ecua 1 000 litralta)	30	35	39
Nesteytetty maa- öljykaasu (ecua 1 000 kilogrammalta)	41	48	53
Maakaasu (ecua gigajoulelta)	0,3	0,6	1,1

III. LÄMMITYSPOLTTOAINEISIIN JA SÄHKÖÖN SOVELLETTAVAT VEROTUKSEN VÄHIMMÄISTASOT

	Verotuksen vähim- mäistasot 1.1.1998	Verotuksen vähim- mäistasot 1.1.2000	Verotuksen vähim- mäistasot 1.1.2002
Lämmitykseen käytettävä kaasuöljy (ecua 1 000 litralta)	21	23	26
CN-koodiin 27100074 kuuluva raskas polttoöljy (ecua 1 000 kilogrammalta)	18	23	28
CN-koodiin 2710 kuuluva muu raskas polttoöljy	22	28	34
Lentopetroli (ecua 1 000 litralta)	7	16	25
Nesteytetty maaöljy- kaasu (ecua 1 000 kilogrammalta)	10	22	34
Maakaasu (ecua gigajoulelta)	0,2	0,45	0,7
Kiinteät energiatuotteet (ecua gigajoulelta)	0,2	0,45	0,7
Sähkö (ecua/kilowattitunnilta)	1	2	3

ISSN 1024-4492

KOM(97) 30 lopullinen

ASIAKIRJAT

FI

09 12 14

Luettelonumero : CB-CO-97-056-FI-C

ISBN 92-78-16120-9

Euroopan yhteisöjen virallisten julkaisujen toimisto

L-2985 Luxemburg